

פרוטקול מס' 119

מישיבת ועדה הכספיים
שהתקיימה ביום חמישי, כ' באב תשל"ד 8.8.74 בשעה 10.00

נ כ ח ו :

חברי הועדה:

- י. קרגמן - היו"ר
- ע. אמוראי
- ש. ארליך
- י. בדר
- י. בן-מאיר
- א. הונן
- צ. גרשוני
- ב.צ. חלפון
- א. מלמד
- ע. פיינרמן
- י.ש. פלומין
- ג. קורן
- ח. קורפו
- נ. קצב
- מ. שחל
- י. גולן

מוזמנים:

- מ. נוידרפר - הכנסות המדינה
- ש. שויד - האוצר
- ד. שטאוב - האוצר
- ד. שטרן - נשיא מרכז הקבלנים
- ד"ר תדמור - מרכז הקבלנים
- א. ארליך - מרכז הקבלנים
- מ. פלדי - מרכז הקבלנים

היועץ המשפטי לוועדה - ד"ר ג. קיסרון

היועץ הכלכלי לוועדה - א.נ. פלוג

רשמה - ש. ברקח

סדר-היום:

1. מס מימון רכש
2. חרף מלווה חסכון (תיקון), תשל"ד-1974
3. חוק מס מימון רכש (הוראה שעה), תשל"ד-1974
4. צו מס רכוש וקרן-פיצויים (שווים של מטעים ושל קרקע חקלאית המשמשת לו בחקלאות), תשל"ד-1974

1494-

(מזל - 8.9.74)

1. משלחת הקבלנים בענין מס מימון רכש

היו"ר י. קרגמן:

אני פותח את הישיבה.
אני רוצה להציג בפני הועדה את
נשיא מרכז הקבלנים, המהנדס שטרן וחברי המשלחת מה דב תדמור מר ארליך
ומר פלדי מטעם מרכז הקבלנים. אני מקבל אתכם בברכה, ואבקשכם להצג
את השגותיכם בקשר לחוק מס רכש.

מר שטרן:

אני מודה ליושב ראש שהסכים לקבל
את המשלחת שלנו. אנחנו מייצגים
את מרכז הקבלנים, את חברת שיכון עובדים, משה"ב, רסקו, טולל בונה-דיור,
אזורים, נכסים ובנין, אפריקה להשקעות וחברת סלע - למעשה כל ענף
הבניה בישראל. כולנו הגענו למסקנה לאחר דיונים יסודיים, שהחוק פוגע
בענף כולו. הפותח הראשון יהיה מר תדמור.

מר תדמור:

לא אחיחם למהות החוק, אלא למשמעותו.
החוק הזה הוא יחיד במינו, מכיוון
שהוא מטיל מס על כל רכוש המקרקעין שנמצא בידי הציבור, כולל חברות
בניה ציבוריות, מבלי להבחין בין מלאי ובין רכוש קבוע של החברות.
שלטונות המס היו חמיר עקביים שלא לעשות סטייה מן העקרון שכל ההוצאות
הנלוות להחזקת מלאי, הן הוצאות לצורך יצירת הכנסה, כלומר אפשר
לנכותן ממס ההכנסה. מלאי הקרקעות שבידי חברות הבניה, הוא מלאי לכל
דבר. כל חוק צריך להיות שיוויוני, ואילו החוק הזה מפלה את חברות הבניה,
על ידי כך שעל ענפי משק אחרים לא הוטל מס על מלאי. נוסף על כך,
לא מכירים במס הזה לצורך ניכוי בחישוב המס. זהו מן יצור בלאיים
של מס-רכוש, מס-הון והוצאה חריגה בלתי מוכרת. גם מבחינת העקרון
וגם מבחינת המעמסה, זהו דבר שהדעת איננה סובלת. אם המשווק מכיר
בהוצאה זאת לצורך מס-שבח, הרי שיהנו מזה אלו שזה רכושם הקבוע; אלו
שלגביהם הקרקע הוא מלאי, ולכן מראש לא צריך היה להטיל עליו מס,
יצטרכו לפי קביעה שרירותית גם לשלם עבור סכומים אלה מס-הכנסה. לא
קיים עוד מס כזה, פרט למס בולים שאין מכירים בו כהוצאה. על ידי כך
מכניסים בלבד במושגים בין רכוש קבוע ובין מלאי, ואפילו כאן מכניסים
מושג ביניים של דבר, שלצורך אחד הוא מלאי/לצורך אחר הוא רכוש קבוע.
במידה וזהו מס רכוש, צריך להטיל אותו על רכוש נטו; אם זה מס על מלאי,
צריך להיות מוכר כהוצאה, כמו כל הוצאה אחרת.

יהיו למס הזה גם השלכות כלכליות:

התייקרות הדירות בבניה הציבורית, כלומר שיכונים בדירות. לזוגות הצעירים.
היות וזה תחשיב מבוקר, מכירים בהוצאות לצורך מס רכוש, ואילו המס הזה
יכנס על בסיס מגולם, ובמקום 5% תביא חוספת של 15% שבסופו של דבר
תחייב הגדלת המשכנתאות שמקבילים הזוגות הצעירים.

אני חושב שגם מבחינת הצדק וגם

מבחינה כלכלית, לא צריך היה להטיל מס זה על מלאי מקרקעין; לחלופין,
אם מטילים אותו צריך להיות מוכר לצורכי מס הכנסה.

מר א. ארליך:

אני רוצה לעמוד על כמה נקודות
ולציין מה יגרום המס הזה לקבלן
הממוצע, הבונה בית, או בית וחצי לשנה. זה יכול להביא לידי קטסטרופה
כלכלית ממש, כי המס הזה מהווה 40% עד 60% מן ההון העצמי של קבלן
כזה.

מלבד זאת הייתי רוצה לשמוע
כאן בצורה מוסמכת מה פירוש המושג "מקרקעין": האם זה רק ערך הקרקע
בלי ערך הנכסים הבנויים על הקרקע שעדיין אינם דירות? אם זה
זה קצת יותר נסבל. נקח לדוגמה קבלן הבונה בנין אחד לשנה,
שהעולה בערך 2.5 מליון לירות. אם הוא מכר אפילו אח מחצית הדירות,
בשאר לו רכוש של מליון ומאתיים אלף לירות, ומזה הוא צריך לשלם
50%. יש לו ודאי רזרבה של איזה שהוא מגרש נוסף ואולי עוד איזה
נכסים קטנים - קבלן כזה יצטרך לשלם 100 אלף לירות לפי החוק היום,
וזה בהחלט מגיע ל-40%-60% מההון העצמי שלו. ההון העצמי של החברים
שלי, הקבלנים בתל-אביב הוא בסך הכל 200 אלף עד 250 אלף לירות. אם
הוא יצטרך לשלם את המס מכל הרכוש שהוא מחזיק, גם אם הוא חייב עליו
כספים, הרי זה יהווה כ-50% מן ההון העצמי שלו, כי הרי זה לא מוכר
על ידי מס-הכנסה. היות ואין לו אפשרות לשלם הוא יצטרך למכור רכוש
עצום למען ביצוע החשלוס. אני חושב שחובה על הכנסת לדאוג שהמס
יהיה מחושב לפי הרכוש נטו ולא ברוטו. אין הצדקה שאדם שלקח 100 אלף
לירות הלוואה מבנק כדי לבנות, ישלם 5% גם על הסכום הזה. הרי זה לא
הון שלו.

מצד אחד הפעולה הזאת יכולה
ליקר את הבניה ב-15% כפי שהוסבר כאן. ומצד שני, לגבי הקבלן
הבינוני והקטן, פירוש הדבר עלול להיות שבשנה הבאה הוא לא יוכל
לבנות עוד בנין. הוא צריך לראות את המס כאילו זהו חוב שיש לכסות
את כולו השנה, כי בשנה הבאה לא תהיה לו הכנסה אם הוא לא יוכל לבנות.
אם הוא ירצה להבטיח את עצמו, הוא יצטרך להעלות את מחירי הדירות
ב-15% כדי שיוכל לשלם 5% נטו. אני מתפלל מאד על היחס הקל לתוצאה
הזאת של התיקרות הבניה. 80% של האוכלוסיה בישראל לא מסוגלת לרכוש
דירה בלי סובסידיה של משרד האוצר, ואנחנו נגיע לידי זה ש-90% של
האוכלוסיה יהיו זקוקים לסובסידיה; כלומר, מר שלוקחים מצד אחד יחנו
מצד שני. היום נותנים סובסידיה גדולה מאד ל-30% של האוכלוסיה,
ואפשר לומר שסובסידיה פחות גבוהה ניתנת ל-80% של האוכלוסיה; תגיעו
למצב שלמעשה השכר יצא בהפסד. לא יתכן שאינדקס יוקר הבניה ואינדקס
יוקר המחיה ייפרדו בצורה כל כך דרסטית. אילו המס היה על הרכוש נטו,
לא הייתי רואה בזה אסון.

מר מ. פלדי:
רציתי עוד להעיר שקרקעות מוקפאות -
הן חנקית והן חיכנונית - צריכות
להיות חיבות מס בשיעור אחר, כי קרקעות אלה לא ניתן להכניס למחזור,
ולא באשמת בעליהם.

ש. פלומין:
עד כמה שאנחנו מבינים את החוק
אין כוונה להטיל את המס על מבנה
בחקליך/בניה. זה לא מוגדר בתור אובייקט שעליו חל מס מימון רכש.

גב' שוייד:
נכון.

ש. פלומין:
האם יש לכם מושג, בערך, מהו
מלאי המגרשים? רצוי לקבל נתונים
על כל חברות הבניה והקבלנים, לפי ערך המגרשים באוקטובר 1973, בלי
ערך התוספת שנבנתה על המגרש. זה יתן הבהרה מה גודל הנזק לאוצר אם
נרצה ללכת לקראתכם.

א. ארליך:

אני רוצה להעלות עוד שאלה בקשר להבחנה בין רכוש פרטי לבין מלאי. בחברות ציבוריות הבחנה כזאת אפשרית, אבל אצל אדם פרטי לפי הדעה אין נקודת הבחנה ברורה, כל הוא יכול לטעון שהמגרש הוא לבניה, אף על פי שהוא שומר אותו לחסכון לימי זקנה. גם חברה יכולה לטעון: זה מופיע במאזן כמלאי. אבל יכול להיות שזאת השקעה, ורק אחר-כך יחליטו אם זה רכוש קבוע או מלאי. איך תבחינו?

כאשר דירות נמצאות בבניה, לית-מאן דפליג שזהו מלאי. אבל יש גם דירות גמורות שלא הועברו בטאבו, ובינתיים זה מופיע על שמכם. לוקח הרבה זמן עד אשר מעבירים בטאבו. אתם צריכים להביא נתונים משכנעים. איש לא חושב שאתם "מקרים סוציאליים" וצריך להביא נתונים משכנעים שהטענות שלכם באמת צודקות.

ב. בדר:

אני רוצה לדעת איך זה ישפיע על מחיר הדירות. כאשר המס הזה מוטל על דירות שבמלאי, זהו מס עקיף וצריך לדעת מה תהיה השפעתו. שנית, אני רוצה לדעת מהי בדרך כלל החקופה שעוברת מרכישת המגרש עד לכניסת הדירים. האם יתכן שהמגרש עובר לרשות חברות הבניה רק כאשר הבניה מתחילה? הרי חברה שיכון ציבורית יכולה לעשות את תוכניותיה כאשר יש לה רק הבטחה לגבי מגרש מסוים, והיא איננה צריכה להחזיק מגרשים במלאי? העברת מגרש ממקרקעי ישראל לבעלות קבלן באה כשהבניה כבר מתחילה. לא כן כאשר הבניה היא על מגרש שנרכש ממקור אחר. כיצד יהיה ההבדל בין הסוגים האלה מבחינת השפעת המס הזה? איך להבטיח שהשינוי הזה לא יביא לרווח נוסף לאותן חברות שיכון הנהנות מצורה זו של השגת מגרשים? מה יהיה ההפרש ברווחים?

ג. גורפון:

האם יש לכם הצעה כיצד להבחין בין קרקעות לצרכי עבודה ובין

רכישות אחרות?

ד. גרשוני:

יש לי שאלה מאד כללית. מהי לפי הערכתכם יכולתו של הסקטור שאתם מייצגים לשלם מס נוסף הדרוש למדינה בימים אלה. עיני אינה צרה אף פעם במי שמרוויח בהגינות, אך ההתרשמות שלי הייתה שהזכות למה שהיה בשנים האחרונות במדינת ישראל, כאשר נאלצים להטיל מסים מעבר לכל גבול על האוכלוסייה, אין זה הסקטור שצריך לראות אותו כמחוסר יכולת. אני גם רוצה לשאול מדוע זה כל כך ברור שמסים אלה חייבים לגרום להעלאת מחירים? האם הצעות השינויים שלכם הם בעצם הצעות ששיכות רק לקונה, כי בכל מקרה הקונה ישלם? אם כן, מה הועלנו?

ה. שטרן:

אשתדל לענות. קודם כל אני רוצה להשיב לחבר-הכנסת גרשוני, שאנחנו בתור אנשי יוזמה חופשית וציבורית, אומרים שאנחנו קיימים כדי להרוויח ולשלם מסים לממשלה, בחקנות של מרכז הקבלנים יש סעיף מפורש, האומר שמי שלא מקיים את החובות בנושא זה, צפוי להוצאה מארגון הקבלנים. נדמה לי שזהו הארגון היחיד בארץ שיש לן חקנה כזו בקשר לחובה לשלם מס אמת. אני מצטער שנוצר הרושם כאילו "ענף המרוויח מעבר לגבול מתקבל על הדעת. נדמה לי שבעבודות "קו ובר-לב" לא השתתף אפילו קבלן אחד מאורגן במרכז הקבלנים. העבודות נמסרו למי שנמסרו, ודובר על זה בוועדת הביקורת של הכנסת. צר לי שאנחנו מותקפים על דברים כאשר

אין עול בכפינו, אף על פי שלא הייתי מתבייש אילו עבדתי שם והייתי מרויח, בדיוק כפי שאני לא מתבייש שקבלנים עמדו בחקופת המיתון על סף פשיטת רגל והפסידו מליונים. כבר היום יש קבלנים מכובדים מאד שאין להם היכולת להשלים עבודות. השאלה אם הענף רווחי או לא, זאת התייחסות שאין לה רלוונטיות לדיון הזה. היה לי הכבוד להיות בין חברי ועד הפעולה של המלווה מרצון והיום אני עומד תחת התקפות של חברי אשר טוענים כי ההשתתפות הגבוהה מצדם יצרה את התדמית-הלא נכונה. ישנם סקטורים שלא יצטרכו לשלם את המס הזה או שאצלם זה ינוכה בשעת חשולם מס-שבח, ואילו אצלנו לא נוכל להנות מזה.

שנית, זהו ענף שיש בו סיכונים עצומים. אני יכול למסור לכם שמות של 500 קבלנים שהיו להם מגרשים, אבל בינתיים מפסידים את הסובסטינץ. נכון שהסכומים שהם מגלגלים הם גדולים, אבל זה בגלל עליית המחירים הכללית. מאז יש לי הכבוד לעמוד בראש מרכז הקבלנים, אני מדבר על כך שחייבים להגיע לאיזה שהיא סטביליזציה בענף הבניה. הממשלה נכנסת לנושא הבניה בכל שנה יותר עמוק, ואנחנו הולכים מדחי לדחי. לפני כמה שנים היו מקבלים הזוגות הצעירים משכנתא מוגדלת. היום בגלל התיקרות המגרשים הגיעה הבניה הפרטית למחירים כאלה שזוג צעיר איננו יכול להגיע לדירה בכלל. אין מנוס מזה שמשם בשעור 5% יביא להתיקרות עוד יותר גדולה. כאן יושב הממונה על הכנסות המדינה. אם הוא עשה תחשיב כמה סובסידיות יצטרך לשלם לזוגות צעירים, למפונים ולאחרים, כאשר תהיה התיקרות הבניה ב-6%-8% (ויש השפעת שרשרת המגדילה את התיקרות) היה צריך לשקול את הענין מחדש.

משרד השיכון והחברות הציבוריות אינם בונים רק על קרקעות של מינהל מקרקעי ישראל. אפילו "שיכון ופיתוח" בונה על קרקעות שרכשו בשוק החופשי. לכן ללא ספק תהיה עכשיו התיקרות של מחירי הדירות, כאשר הקרקע הפרטית שנרכשה ונמסרה ליעדים הסוציאליים של משרד השיכון, תעלה יותר ביוקר. יתכן שקשה להעריך את השפעת המס על הקרקעות שמינהל מקרקעי ישראל מכור, אך זה ללא ספק ישפיע גם כן, כי המינהל מוכר לפי מצב המחירים בשוק.

נשאלה שאלה איך להבחין אם המגרש נרכש לצורכי עסקים או לשימוש פרטי. הבעיה הזאת קיימת כבר 20 שנה ונוצרו דפוסים מסויימים לקביעת הדבר. אם הקבלן מחזיק מגרש אחד או שני מגרשים במשך כל חייו והוא מצהיר שהמגרש הזה משמש לו כחסכון, נציבות מס ההכנסה מכירה בו כרכוש קבע והוא משלם על זה מס-שבח אחרי 20 או 30 שנה, כאשר קבלן רוכש מגרש או שניים וחוזר כמה שנים בונה עליו, זה כמובן הופך למלאי עיסקי. אין סכנה שבגלל ההגדרות האלה יהיה בלבול. נציבות מס ההכנסה יודעת בדיוק מה זה מלאי קבוע ומה זה מלאי עיסקי.

בקשר לזמן שעובר מרכישת הקרקע והקמת הבנין, הרי שהדבר תלוי במצב תוכניות המגורים, תוכניות אחרות, הן עצמי של הקבלן ועוד גורמים שונים; זה יכול להיות שנתיים עד ארבע או חמש שנים.

בסיכום אני רוצה להצביע עוד פעם על הסכנות שאנחנו רואים בחוק הזה. אבל אם יטילו את המס הזה עלינו, כמובן שנשלם.

י. גולן:

האם נכון שבחוזים שלכם ישנו סעיף המטיל את המס על הדיירים?

מר שטרן:

בודאי, אנחנו מוכרים את הדירות, באופן עקרוני, ללא הצמדה, אבל זה מחייב אותנו להכניס סעיף בטחון אחד ויחיד בקשר למסים והיטלים ממלתיים שיוטלו במשך התקופה הזאת, כי בארץ אי-אפשר לדעת מה צפוי לנו.

צ. גרשוני:

אם כך, אתם מגינים כאן על המוני העם!

מר שטרן:

אני באמת מאד מודאג מכך שדירה בראשון-לציון או בבאר-שבע עולה 140 אלף לירות. זה מדאיג אותי גם בתור אזרח וגם בתור איש-ציבור. אני מוכן להזמין אתכם לסימפוזיון על בעיות ענף הבניה. נזמין גם נציגי משרד השיכון וגם את מר רכטר. הוצאות הפיתוח בירושלים, למשל, עולות 30 אלף עד 40 אלף לירות, הנתונים שפיקרים את הבניה נעלמים מעיני הציבור ומעיני קברניטיו. כמה עולה מימון וכמה עולה פיתוח? הרושם בציבור הוא כאילו הקבלן משלם רק עבור המגרש והיתר זה הרווח שלו!

לסיכום, אני מבקש מהוועדה לא להתייחס רק לסכום ההכנסה שיביא המס הזה לכאורה, אלא תשקול גם את סכום ההוצאות שיבואו בעקבותיו. כן אני מבקש שאפילו בזמן חירום לא יחוקקו חוקים הפוגעים במצב הקיים מזה 20 שנה, בקשר להבחנה בין מלאי קבוע ובין מלאי עסקי.

מר א. ארליך:

בתור יושב-ראש סניף חל-אביב, אני יכול לומר לכם ש-50-60 קבלנים יצאו ממעגל העסקים, כי ההון העצמי שלהם אינו מאפשר להם לרכוש יותר מגרשים. מי שיש לו הון מכל מיני עסקים בענפים אחרים, נכנס למקצוע שלנו והורס בו את ההגינות המקצועית. רבים מהם עובדים עם "הון שחור". מיום ליום הולך ומידרדר המצב בענף בגלל הקבלנים החדשים שאינם בעלי מקצוע.

חוץ מזה אני רוצה לציין שזה הענף היחיד בו אתם באים לקבוע שהרכוש הוא לגבי חוק אחד מלאי ולגבי חוק אחר רכוש.

אני רוצה לשאול האם הקביעה, אם דירה גמורה שייכת לקבלן או לא, תהיה על פי חוזה, המוכיח שהוא כבר מכר את הדירה?

גב' שווייד:

אם הדירה גמורה יוכר, גם אם לא הועברה בטאבו.

מר א. ארליך:

הייתי רואה במס הזה איזה שהוא הגיון, אילו אמרתם שיוטל על הרכוש נטו. למעשה אנחנו נשלט מס על המגרש, גם עבור חלקו של מס ההכנסה, שהרי זה יגבה ממני 60%-85%, ואני אשלם את המס הזה על הכל.

מר מ. פלדי:

גם בחשבים של הבניה הציבורית יוסיפו 15% לצורך כיסוי המס הזה, וזה יביא להתיקרות לזוגות הצעירים שנהנים מן הבניה הציבורית.

מר שטרן:

בקשר להערכת המלאי שבידי הקבלנים והחברות הציבוריות, קשה לי מאד לתת הערכה, אבל אינני חושב שמדובר בסכום גבוה. אני מניח שלמר נוידרפר יש הערכה לכמה הוא מצפה לקבל.

אני מודה ליושב ראש הועדה ולחבריה - הכנסת מועדת הכספים ששמעו את השגותינו.

2. חוק מילווה חסכון (תיקון) חש"ד-1974

י. בדר:

אני הצעתי הצעה, להוסיף "וכל מוסד ציבורי אחר שנקבע לענין זה על ידי שר-האוצר באישור ועדת הכספים".

היו"ר י. קרגמן:

אני לא רוצה הסתייגויות בענין זה. נדמה לי שאין צורך להתנגד להצעה, כי הרי ממילא יובאו מוסדות כאלה לאישור ועדת הכספים, ואם לא נרצה לא נאשר. אני חושב שאולי אפשר לנות על הפירוט של המוסדות אם עושים ניסוח כללי כזה.

ד"ר קיטרון:

אחמול היחה הצעה של מר אפרת, להוסיף קופות גמל לתשלומי פנסיה, והתוצאה מכך היחה יכולה להיות שקופות אלה לא ישלמו גם עבור העובדים שלהם, ולא רק עבור מקבלי הגמלאות.

היו"ר י. קרגמן:

את הצעתו של י. בדר קבלנו. עכשיו צריך למצוא נוסח שיאמר במפורש את מה שאנחנו רוצים לגבי קופות הגמל: לא לפזור את התשלומים עבור עובדי הקופות עצמן.

י. בדר:

אני חושב שבמקום לעשות כאן רשימה של פטור, אנחנו יכולים לקחת את כל הקבוצה המוגדרת בפקודת מס ההכנסה כזכאים לפטור של 25%. צריך יהיה להכניס גם גורמים אחרים, כגון ארנונות, קיצבאות וכו' ואין טעם לעשות כאן פירוט נוסף; אפשר לקחת את הפירוט מאוחו סעיף בפקודת מס ההכנסה.

ש. פלומין:

ההגדרה הזאת חעשה הבחנה בין מקבלי גימלאות נמוכות וגימלאות יותר גבוהות. ההבחנה הזאת מסבכת מאד את הטיפול בענין, אף-על-פי שאולי אלפית אחת ממקבלי הגימלאות מקבלים גימלה שמעל לתחום הזה של 25% פטור. בגלל אותה אלפית מכלל מקבלי הגימלאות, שהיו עלולים להנות במקרה זה, אני מציע לנות על ההבחנה ולהכניס את כל מקבלי הגימלאות.

מר נוידרפר:

אני מקבל את ההצעה למחוק
"כולל קיצבה". נכון שיש
מעט מאד פנסיונרים המקבלים מעל 2100 לירות, ומאחר ומדובר על
מלווה בלבד, והתנאים הם לא כל כך גרועים, אני מסכים להרחיב
את המסגרת. ההפרש בין ההצעה הזאת ובין הצעה בדר הוא קטן מאד.

ש. פלומין:

אני רוצה לעורר עוד נקודה:
מלווה מימון רכש הוטל רק על
יחידים, ואותם יחידים שהם גם מעסיקים, יצטרכו לשלם פעמיים.
אני מציע שאותם יחידים שהם גם מעסיקים, יהיו פטורים מחשולם
כמעסיק. הנוסח שאני מציע הוא: "הסעיף אינו חל על שאינם חבר בני-אדם".

היו"ר י. קרגמן:

על ידי כך אתה רוצה לשחרר
את כל העצמאיים. אי אפשר

להסכים לזה.

ש. ארליך:

הממונה על הכנסות המדינה כבר
הביא לנו דוגמה שמהנדס אשר יש
לו משרד יצטרך לשלם מסים 107%, אם מביאים בחשבון מס-הכנסה ומלווה
מעסיקים. רוב הוצאותיו הם שכר עבודה לעובדים שלו והוא עצמו
אינו עשיר גדול.

ש. פלומין:

בשיעור המסים יש פער עצום
בין יחידים לבין חברות -
בסביבות 16%. יחיד יכול להגיע ל-87% על ההכנסה השולית.

היו"ר י. קרגמן:

אנחנו לא מדברים כאן על מס,
אלא על מלווה שאדם קונה ל-10
שנים, והוא צמוד וגם יש עליו ריבית.

הצבעה

בעד הצעה ח"כ - 5
נגד - 7

ההצעה לא נחקבלה.

היו"ר י. קרגמן:

בקשר לענין השעות הנוספות
והנורמות של פירון העבודה, אני
מציע לחבר-הכנסת קורפו לא להביא את זה למליאה.

ח. קורבנ:

ההפקרות שולטת בענין הזה, כי אין
נורמות מדודות. אני מחכוון
להביא את זה למליאה.

3. חוק מס מימון רכש (הוראת שעה) חשל"ד-1974

סעיף 11

מר נוידורפר:

לגבי שיעור ההתיקרות, אינן לי ספק שכל מס מוטל בסופו של דבר על הצרכן - מס עקיף מהר יותר מאשר מס ישיר. הקבלנים הזכירו את התיקרות הדירות, אבל האמת היא שהמס לא יוטל על בניין שבחלהיך הבניה, אלא על המגרש בלבד. אם נאמר שבניין מוקם חוך שנה אחת, הרי שהקבלן יצטרך לשלם 1.7% על המגרש בלבד, וזה מהווה בדרך כלל שליש ממחיר הדירה. זה מצדיק התיקרות של 0.5%, מכסימום 1% בלבד. הייתי אומר שועדת הכספים היתה צריכה לקבוע בחוק שאסור לגלגל את המס הזה על הצרכן. אני רוצה להודיע שועדת המחירים אצל התעשיינים החליטה לא להביא מס זה בחשבון העלאה המחירים.

בקשר לשאלת המלאי: אם המגרשים שבידיהם הם אמנם מלאי, ולא צריך להטיל מס רכוש על מלאי, אנחנו יכולים לשכוח ממס רכוש מקבלנים בכלל.

ש. פלומין:
אם זה מלאי, הוא ישלם על זה מס הכנסה כאשר הוא ימכור.

מר נוידורפר:

הכוונה שלנו היא שחוק מס רכש, בדומה למס רכוש הקיים, יביא להכנסה מסויימת. אם רוצים לגבות מס רכוש אמיתי, קבוע, הוא צריך להיגת מחושב על ההון נטו. הממשלה בחרה בהטלת מס רכוש על נכסי דלא ניידים, ולא חשוב איך מגדירים את זה. גם בעלי בתי-המלון טוענים שמלון זה ציוד, ואצל הקבלן טוענים שזה מלאי - יוצא שרק אנשים פרטיים ישלמו. הממשלה מפילה מס רכוש חד-פעמי על נכסי דלא ניידים, אלה שבמשך השנים האחרונות עלו הכי הרבה ומוחר בהחלט להטיל עליהם מס. הם מבקשים "רק" דבר אחד: להכיר בהוצאה הזאת לצורך מס הכנסה. פירוש הדבר שבמקום 5% הם ישלמו רק 1.5%. יוצא שתעשיין ישלם 5% עבור בניין בתעשייה, אדם כמוני וכמוך ישלם 2.5% עבור הדירה הפרטית שלו והקבלן ישלם רק 1.5%.

י. בדה:

אם צריך יותר כסף, לא צריך לעשות את זה על חשבון הגדרת מהות ההכנסות. העקרון הוא שפחת יורד מההכנסה. בדו"ח ההכנסות של כל בית-חרושת כתוב "מס רכוש" שיש להורידו, ואילו מס רכש לא צריך להוריד. איזה הגיון יש כאן? כל נסיון כזה מחליש את המדינה עצמה, כאשר היא צריכה לעמוד בפני לחץ של שינוי ההגדרות של הוצאה מוכרת. בזאת אנחנו מסלפים את מושג ההכנסה, עושים אי-צדק ונוחנים גושפנקא ליגלית לכל מיני "קונצסים", כי אם אפשר לשחק בהגדרות של הכנסה, גם אחרים יודעים את המשחק הזה.

ש. ארליך:

כאשר משרד האוצר קובע שצריך לגבות סכום מסוים למשך שנה לצורך דברים שכולנו מכירים את תיוניוחם, העקרון המנחה צריך להיות שוויון בנשיאה בעול, ולא צריך להיות עיוות של עקרונות משפטיים קיימים. המס שמשלם בעל עסק זאת הוצאה לשם ניצול הכנסה. אם אתה צריך לקבל סכום מסוים ידוע מראש, אתה יכול להגדיל את האחוזים אבל לא לגבוע בעקרון. אם תציעו הצעה להעלות את האחדזים, אולי לא אסכים לזה, אבל אבין את זה. אם הוחלט שמלאי פטור, הרי בכל נכס שמוכר בתור מלאי צריך לחול אותו הפטור וצריך להטיל יותר על דברים אחרים. יש בארץ העלמות מס תחת שמות שונים:

השתתפות ברכב, שמשלמים אותה גם כאשר אין רכב, שצוה נוספות שמשלמים אותן גם כשאינן עובדים אותן, ויש פתח מעלימים. אם צריך 700 מיליון לירות, אפשר להשיג אותן, אבל גם בדרכים נכונות. כשם שלא טוב להטיל מס על פקדונות בבנק כי זה יבריח את הכסף, כך אחם עלולים להביא להחזקה רכוש סמוי. אמינות הציבור בממשלה מחעררת יותר ויותר, מס שולי של 87% איננו מביא לעליית מוסר החשומים. לכן אני מחננד עקרונית לסעיף 11.

ח. קורפו:
אנחנו לוקחים מן הקבלן 1.7% על המגרש, ואחר-כך אנחנו ניקח מן הדירים עבור הסכום שמעל ל-400 אלף לירות; יהיה כאן תשלום כפול.

מר נוידורפר: לא יהיה תשלום כפול.

א. רונן:
אני חושב שבדברים שאמרו חברי-הכנסת בדר וארליך יש גם הגיון רב וגם צדק. בכל המסים שעליהם החלטנו יש הרבה מאד עיוווחים, וזאת תולדה של המצב. זה לא נקי ואלגנטי. עד אשר לא יהיה הסדר בסיסי, נמשיך בכל העיוווחים האלה.

אני רק רוצה להביא כמה נתונים לחברי הועדה, בקשר לכוונת הקבלנים לגלגל את המס על רוכשי הדירות: בשנת 1973 מחירי הדירות עלו ב-67% ואילו מדד יוקר המחיה עלה ב-89%, בשנת 1972 מחירי הדירות עלו 24% ומדד יוקר המחיה ב-16%. בשנת 1971 מחירי הדירות עלו 15% ומדד יוקר המחיה ב-10%.

ש. פלומין: ההפרש הוא עלות הקרקע ורווח הקבלן.

א. רונן:
לדעתי מחירי הדירות בארץ היו רק תוצאה של הביקוש בשלוש השנים האחרונות. אילו הממשלה הייתה מטילה 300 לירות מס על חדר, המחירים לא היו יכולים לעלות יותר. אני לא מכיר קבלן ציבורי או פרטי, שלא מקבל מהקונה כל סכום שהקונה מוכן לשלם לו - בלי קשר עם תוספת העלות. לדעתי, המדיניות הכלכלית שאנחנו עושים, כלומר המס הזה, עושה בסופו של דבר טובה גדולה בעיקר לקבלנים, כי זאת הדרך היחידה למנוע מיתון. כמובן שהקבלנים באים בתלונות, אבל על ידי הספיגה אנחנו מונעים מיתון יותר גדול.

א. מלמד:
אני התרשמתי מהטענות של כל המשלחות: מצד אחד נתנו להם כספים לעידוד הענף ומצד שני לוקחים להם את זה. אנחנו "מספסים על קירות" כי אין לנו מכשירים פיסקליים רציניים, ומערכת המיסוי מעוותת. אבל צריך להקטין את האבסורדים כמה שאפשר, ולדעתי זה אבסורד לא להביא תוצאה זאת דווקא בחשבון לצורך מס הכנסה.

י. גולן:
אני רוצה להגיד לחבר-הכנסת ארליך, שאם הוא מציע להכיר במס הזה לצורך מס הכנסה, מוטב לא להטיל אותו. אחמול התברר לי שבכל חוזה מתנים הקבלנים שאת המילוח ישלמו הקונים. יוצא שאנחנו מטילים מס על קוני הדירות. נדמה לי שבכל התרגילים האלה אנחנו נכנסים למערבולת חמורה ביותר, ועוד יותר בענין המלווח מאשר בעניני המסים. אם מגיעים להטיל 87% או 100% על הכנסה מסוימת, מוטב היה להטיל מס קניה על אלף מצרכים ולא להגיע לידי זה.

היו"ר י. קרגמן:
גם בלי המס הזה עלו מחירי הדירות ב-140%, אף-על-פי שמדד יוקר הבניה עלה רק ב-100%, כלומר, הקבלנים מעלים את המחירים ממילא, אלא שזה נכנס לכיס אחר. האם אנחנו צריכים דווקא את הקבלנים לשחרר? אם לא יהיה לציבור כסף, לא ישלמו מחירים מופרזים עבור דירות, ולא יעלו את המחירים.

ע. אמוראי:
ראשית חטאת היה בשלב מוקדם, כאשר החלטנו על מס רכש. אז היינו צריכים לקבוע שהמס יוטל בשיעור נמוך על הון נטו. צריך היה לקזז החליבויות, ולהגיד 1.5% ולא יותר, אך זה יחול גם על אגרות חוב, על ציוד, על מלאי וכו'. ברגע שהממשלה החליטה אחרת, כלומר רק על נכסים קבועים ולא על ציוד, לא על מלאי - פתחנו פתח. נכון שהכי הרבה נפגעו בחי-מלון, אבל אפילו בין סוגי החקלאות השונים נעשה עוול.

נכון אמר חבר-הכנסת רונן: כאשר יש שוק של קונים, המחירים ממילא עולים. יצרנו עיוותים, כי עכשיו יחייבו לשלם גם כאלה שקנה בעבר, ואילו ידעו קודם שתבוא תוספת כזאת, אולי לא היה ביכולתם לקנות. אני מסכים שבחשבון קצר יהיו עיוותים, אבל בחשבון יותר ארוך לא יקנו אצל הקבלנים אם המחירים לא יתצבו. לכן אני מציע שנוותר על כל העניין, או שנעביר אותו כפי שהוא, ולא ניכנס לחיקוני עיוותים; יש עיוותים בלי סוף.

מ. שחל:
בגלל זה שקבלנים הרוויחו ומרוויחים הרבה מאד כסף, אינני חושב שצריך להעניש אותם - אם ההצעה לא נראית הגיונית.

אדם שאין לו דירה אבל יש לו מגרש בשווי עד 100 אלף לירות, יצטרך לשלם עליו מס לעומת אנשים שהם בעלי דירות בשווי 380 אלף לירות, למשל, והם יהיו פטורים. למעשה זה אותו סוג רכוש, כי הוא חושב לבנות על המגרש, כי עדיין אין לו דירה. אני מציע להגביל את זה ל-100 אלף לירות, ולבעלי מגרשים כאלה לתת פטור.

לגבי דירות שנמכרו ולא הועברו בטאבו, הדירה היא עדיין על שם הקבלן וצריך להבטיח שסכומים אלה לא יוטלו על הקבלן, כי זה למעשה קנס על הקבלן בגלל העיכובים בהעברה בטאבו.

הייתי מציע שאם הקבלן יבנה תוך שלוש שנים על המגרש שברשותו, הוא יקבל 50% פטור מן המלווה. שר השיכון הציע פטור מלא אם יבנו תוך שלוש שנים. אני חושב שיש הגיון להגדיל את מלאי הדירות של 110 מטר מרובע, וצריך לעודד את זה.

היו"ר י. קרגמן:
זה לא מס, זה מלווה, והקבלן יקבל בחזרה את הכסף. זה מס חד-פעמי, ואי-אפשר לדעת מה יהיה בעוד שלוש שנים. שנית, אי-אפשר לתת פריורילגיות מיוחדות לקבלנים ולא לתת אותן דבר לבתי מלון ולאחרים - אלא אם משנים את כל החוק. ההנחה שהם דורשים, כלומר שזו תהיה הוצאה מוכרת לצורך חישוב מס-ההכנסה איננה יכולה להינתן רק לקבלנים, אם יוחלט על כך, צריך יהיה לאשר את זה לכולם.

אני חושב שיש הצדקה להטיל מס גם על הון, אבל אני יודע שהשיקול בענין זה היה שהאנשים יחזיקו את הכסף בבית, יקנו זהב וכו'. אין דרך אחרת, מאשר לעשות רפורמה כוללת בכל מערכת המיסוי בארץ: מס ערך מוסף ומס הון נטו על כל הסוגים. מי שרוצה עכשיו הכנסה של 700 מיליון לירות, לא יכול לחכות לזה. לפי שאמרתי: ייתכן שמישהו יצטרך לשלם 105% מס, ואם כי זה אבסורד אין מזה מנוס, מחוץ ידיעה שמכנה המיסוי לא כל-כך בריא - ואני מוכן לומר זאת גם מעל במת הכנסת.

י. בדר:
אילו מחקנו את סעיף 11, היינו מוטרדים את ההחלטה בענין זה לפקיד מס-ההכנסה, והוא היה יכול לקבוע מה להכיר בתור הוצאה דרושה ליצירת הכנסה ומה לא. הסכומים של מס רכש הם לא כל כך גבוהים, בתוך המערכת הכללית של ההכנסות ממס-הכנסה; אנחנו כאן פוגעים במצב של מס אמת.

מר נוידורפר:
לגבי העקרונות שהעלה חבר-הכנסת ארליך, אני רוצה לומר שאין שום פסול בכך שהממשלה תחליט להטיל מס גבוה יותר על נושא מסויים. הפעם היא בחרה בנכסי דלא-ניידי, וזהו נושא לפי דעתי מוצדק מאד. האנגלים הטילו בימים אלה מס גבוה על מגרשים שמחירים עלה בהרבה, במסגרת התוכנית הכלכלית שלהם. אין בזה כל פסול גם לא מבחינה תאורטית. לגבי יחניכוי, אנחנו אומרים שזה מס על הון, ואם זה מס על הון, זאת לא הוצאה ליצור הכנסה.

ש. פלומין:
מס רכוש מוכר לצורך מס הכנסה.

מר נוידורפר:
בשוודיה וגם בגרמניה מס על הון איננו מוכר לצורך מס-הכנסה.

י. בדר:
אתה לוקח ממילא מס הון גבוה מאד לשנה, על ידי האינפלציה שאתה יוצר אותה.

מר נוידורפר:
אומרים לי: "תיקח 15% מס, אבל חכיר בו לצורך מס הכנסה". מה יקרה אז? ניקח אותו סכום גם מתעשיינים, כלומר גם הם ישלמו 15%. יוצא שמי שמפסיד קצתם 15%, ומי שמרוויח לא ישלם כלום. אין כאן הגיון.

י. קרגמן:
אנחנו עוברים להצבעות.

סעיף 2

היו"ר י. קרגמן:
חברי-הכנסת בדר וארליך מציעים בסייפה של פסקה (ב) (1) יבוא: "לא ישולם המס על מקרקעין שהן דירות שבנייתן התחילה ולא נסתיימה".

החציה לא נחקבלה

סעיף 2 - נחקבל

סעיף 3

יש הסתייגויות שעדיין לא עמדו
להצבעה בקשר לסעיף הזה.

ש. פלומין:

סעיף 3 מחייחם לענין דירות בהגנת
הדייר. שמעתי שיש נכונות להקל

י. בן-מאיר:

עליהם.

הם משלמים 0.8% במקום 1.7% זה
כבר בחוק. עושים את הערכת שווי
הבנין, ולוקחים בחשבון ששווי לצורך המס הרבה יותר קטן. גם אז לוקחים
בחשבון רק את מחצית השווי לצורך קביעת המס.

מר נוידורפר:

יש לי הצעה. אני מציע להשאיר
0.8% ויחד עם זה להעלות את הפטור
שקיים במס רכוש, כדי שיחול גם על המס הזה. זאת אומרת, אנשים שמרווחים
לא יותר מ-9 אלפים לירות יהיה פטורים.

י. בן-מאיר:

הועדה הזאת תיקנה לפני שנתיים
את חוק מס רכוש. סעיף 40(ד) אומר
שאם הכנסת בעל-הבית מדירותיו, שאלה בשכירות מוגנת, אינה עולה על
6 אלפים לירות, יהיה פטור ממס רכוש. עכשיו אומר חבר-הכנסת בן-מאיר
שהגיע הזמן להעלות את הסכום הזה. אנחנו מתכוונים להביא הצעה לחקן
את חוק מס רכוש ולהעלות 6 אלפים לירות ל-9 אלפים לירות, ואז זה
יחול אוטומטית גם כאן.

מר נוידורפר:

עלינו עוד להצביע על הצעת חבר-הכנסת
פלומין לפיסקה (א) (2), הוא מציע
"מקרקעין שהשימוש בהם או הבניה עליהם הוגבלו על פי הוראת כל דין, כל
עוד קיימת ההגבלה: 0.5% זה בא במקום 1.7%.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעה לא נתקבלה

אני מציע לגבי בחי-מלון לקבוע
1.5% בתנאי שהאוצר יודיע שהם
ישלמו למעשה רק 1% ואילו 0.5% יוחזר להם דרך החקציב.

י. גולן:

אני יודע שמצב בחי-המלון קשה מאד,
אבל איננו יכולים לעשות מערכת
מסים שאיננה שוויונית. גם אצל התעשיינים הבנין הוא ציוד.

מר נוידורפר:

אני מעמיד להצבעה את ההצעה שזה
יהיה 1%.

היו"ר י. קרגמן:

הצבעה

בעד - 8

נגד - 5

ההצעה נתקבלה

אני מסיר את ההתנגדות שלי.

ש. פלומין:

אני שומר לעצמי זכות הסתייגות:
1.7%.

א. רונן:

בסעיף 3 (4) מציע חבר-הכנסת
פלומין 0.6% במקום 0.8%.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעה לא נחקבלה

סעיף 3 (א) מציע חבר-הכנסת בדר
במקום 0.8% יבוא 0.6% ובמקום

היו"ר י. קרגמן:

1.7% יבוא 1%.

ההצעה לא נחקבלה

לאותו סעיף 3 מציע חבר-הכנסת קורפו:
אחרי המילים "לשנת המס" יבוא
"1974"; כמו כן בפסקה א' (1) במקום 0.8% יבוא 0.6%; בפסקה ג' (1)
במקום 2 יבוא 1.5, בפסקה ג' (2) במקום 1.5 יבוא 1.2 בפסקה ג' (3)
במקום 1.25 יבוא 1.1.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעה לא נחקבלה

סעיף 3 - נחקבל

סעיף 4:

חבר-הכנסת פלומין מציע בסעיף זה
"חקלאי" - כהגדרתו בחוק מס רכוש
וקרן פיצויים ובלבד שבמקום 50% יבוא 40%; כמו כן הוא מציע: מטע
שאיננו חקלאי הנסוע על קרקע שיועדה לבניה יחשב כקרקע רק אם
הקרקע מותרת לבניה מיידית.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעות לא נחקבלו

יש גם הצעה משוחפת לפלומין ולפיינרמן
"מטעים בבעלות מי שאיננו חקלאי,
שחל לגביהם סעיף 44(ב) (2) יחוייבו בהתאם לחוספת השניה אולם אם
ערכם עולה 25 אלף לירות לדונם יחוייבו לפי 22.50 לירות לדונם בחוספת
1.7% מהשווי העולה על הסכום האמור.

היו"ר י. קרגמן:

אם זה דרוש כדי שההסתייגות משוחפת,
אצי מוכן במקום 22.50 להסכים ל-15

ש. פלומין:

לירות.

הצבעה

בעד ההצעה המשוחפת - רוב

1 - נגד

2 - נמנעים

ההצעה נחקבלה

סעיף 8

היו"ר י. קרגמן:
בסעיף 8 מציע חבר-הכנסת בדר שהמס
הזה לא יחול על עולים. סיכמנו
שנבקש את שר-הקליטה להביע דעתו. הוא הודיע לי שאיננו מחננד להצעת
הממשלה. אני מציע לא לקבל את הצעת ד"ר בדר, כי גם העולים יכולים
לחרום תרומתם לענין המלחמה.

י. בדר:
אם לעולה יש בית-מלאכה או חנות,
הוא פטור ממס רכוש בחמש השנים הראשונות,
אני מסכים שגם העולים צריכים לחת למאמץ המלחמתי, אבל שוב יגידו
שנתנו להם אינפורמציה לא נכונה. מלבד זאת, ההכנסה לאוצר מן הסעיף
הזה לא תהיה גדולה ממילא. הדירה של העולה ממילא פטורה, יכול להיות
כאן רק מס קטן על חנות או על בית-מלאכה.

מר נוידורפר:
ההנחות שנותנים לעולים, בעיקר
בתחום הרכב, כבר מספיק מרגיזות את
הציבור הרכב.

ההצעה לא נחקבלה

סעיף 8 - נחקבל

היו"ר י. קרגמן:
על סעיף 9 כבר הצבענו.
ד"ר קטירונ:
בסעיף 10 צריך להוסיף "למעט סעיף 35"
אחרת צריך יהיה להפריש לקרן פיצויים.

י. בדר:
אני מבקש שהיושב ראש ימסור הודעה
מעל במת הכנסת, שהכוונה היא לצוים
כללים ולא לסלקציה לפי סוגים.

סעיף 11

היו"ר י. קרגמן:
לסעיף הזה יש הצעה של חבר-הכנסת בדר
במקום: "ולא יותר כניכוי לפי פקודת
מס-הכנסה" יבוא "ולענין חשולם מס-הכנסה".

ההצעה לא נחקבלה

מ. שחל:
מה בקשר להצעת שמגרש יחיד יוכר כמו
דירת יחיד? אני מציע מגרש ששוויו עד
100 אלף לירות יהיה דינו כדין דירה עד 400 אלף לירות.

היו"ר י. קרגמן:
בדירה אתה משתמש, ואתה מקבל הנחה
בגלל השימוש בנכס, אבל על מגרש
שמביא רווחים אי-אפשר לקבל פטור.

מר שטאוב:
חוק מס רכש מבוסס על הגדרות חוק
מס רכוש. אם נמסרה דירה לחזקת
הדייר, הוא בעל הרכוש, - בין שזה רשום בטאבו ובין שלא.
מ. שחל:
אני מסיר את הצעתי.

סעיף 11 - נתקבל

סעיף 12

היו"ר י. קרגמן:
אני מציע תיקון: לא נכניס את ענין
ההצמדה אלא שחיה ריבית של 2% לחוד.
ללא חקרה. ענין ההצמדה צריך לעמוד לדיון ולהחלטה באופן כולל, לגבי
כל המסים, ולא רק כאן.

ש. פלומין:
לפי הצעתי זה יחול רק על מס רכש ולא
על מס רכוש.

מ. נוידורפר:
בסעיף הזה מתקנת ההצעה שלפנינו גם
את מס רכוש. אם אתה מציע לעשות
כללים נפרדים, הרי שגם הגביה תצטרך להיות נפרדת.

היו"ר י. קרגמן:
אני מעמיד להצבעה את הצעה מר קורפו
למחוק את הסעיף.

ההצעה לא נתקבלה

היו"ר י. קרגמן:
אני מעמיד להצבעה את הצעה מר פלומין
שההוראה תחול רק על מס רכש ולא
על מס רכוש.

ההצעה לא נתקבלה

היו"ר י. קרגמן:
אני מעמיד להצבעה את הצעתי שייקבע
קנס של 1% לשבועיים, כמו שזה במס
רכוש.

ההצעה - נתקבלה

ש. פלומין:
עד עכשיו הייתה הגבלה של 20%, וחקנס
לא יכול היה לעלות מעל זה, צריך להיות
ברור שאם מסירים את החקרה, זה חל רק מ-1974.

ד"ר קיטרון:
זה נאמר בסעיף 13 לחוק: קנס על פי
סעיף 33 וריבית על פי סעיף 33 א'
כנוסחם בחוק זה לא יחולו בשל תקופת הפיגור שלפני יום פרסומו של חוק
זה.

אין צורך בסעיף 33(א); די לבטל
את ההגבלה האומר: "בלבד שהקנס

ש. פלומין:

לא יעלה סך הכל על 20%."

זה נכון, כך צריך לנסח את זה.

ד"ר קיטרון:

יש הצעה של חבר-הכנסת בדר לסעיף
1 של החוק: "לא יוארך חוקף

היו"ר י. קרגמן:

חוק זה ולא יוחלט על המשך מס מימון הרכש לשנים הבאות, אלא על פי חוק
שיקבל בכנסת ברוב של שני שלישי חברי-הכנסת, בכל שלבי החקיקה."

ההצעה לא נחקלה

סעיף 13 נחקלה

אנחנו עוברים לחוספת א."

היו"ר י. קרגמן:

הצעתי לא להטיל מס על רכב
שהם מכוניות עממיות כלומר

ש. פלומין:

תפוסה עד 1000 סמ"ק.

כאשר דנו בחוק, הצבעתי על כך
שבמוניות אין שום הפרש במס

ה. קורפן:

לגבי החקופה מ-1964 עד 1974; אני חושב שיש הבדל גדול מאד בערך
המונית אם היא נרכשה ב-1964 או ב-1974.

דנו על ההצעה לפטור מכוניות
עד 1000 סמ"ק, אבל זה אינו

מ. שטאוב:

הקריטריון היחיד לערך המכוניות; הערך לא צמוד לזה.

בנוגע למוניות, שהם כולם
בקטגוריה אחת מ-1964, אפשר לומר ש-95% מן המוניות הן כבר ישנות.
משרד הרישוי עצמו אינו מבחין בין מונית ישנה למונית חדשה, והרוב
הגדול של המוניות ישנות. כל המיסים במשרד הרישוי בנויים לפי החלוקה
הזאת, וכדי לשנות את זה צריך לשנות את המבנה במשרד הרישוי, כדי שהם
יהיו מסוגלים לבנות את זה. באופן מעשי זה יקח הרבה מאד זמן.

אני מציע שנמליץ שכל העניין
ישונה ויתוקן בחוק העיקרי,

היו"ר י. קרגמן:

ובינתיים העניין הזה אמנם יהיה לא בסדר אבל לא נחשב עליו.

התוספת הזאת לקוחה מן החוק העקרי
שבא ב-1965, ואז זה היה מעודכן;

ה. קורפן:

צריך היה לעדכן ל-1974. הנימוק שהבאתם הוא לא נימוק, כי במשרד הרישוי
אפשר לקבל כל חשלוס.

אני מציע להטיל על מוניות עד
שנת יצור 1969 - 300; מ-1969 -

ש. פלומין:

450.

אנחנו מקבלים את הצעת היושב ראש
מר קרגמן ונשתדל להביא הצעה לגבי

מר שטאוב:

מוניות שתהיה יותר הגיונית, ואז זה יתוקן באופן אוטומטי גם פה.

התוצאה חהיה למעשה העלאה המס
לגבי מוניות חדשות.

הגב' שווייד:

לגבי מקרקעין קבענו מס של 5%,
לעומת השיעור השנתי של 2.5%

ח. קורפו:

במס רכוש היום; על רכב לעומת זאת, לעומת 1% לשנה כמקובל היום, אנחנו
באים להטיל 5% במס רכש. אני מציע להפחית את כל הטבלה ב-50%. אני
חושב שיש כאן עוול משווע כלפי בעלי רכב.

הצעה זאת, כמו ההצעה שהיחה
קודם לגבי בעלי מלון העלה לנו

מר נוידורפר:

הרכה כסף.

אין כאן כל השוואה: ערך העסקים
וערך המגרשים תמיד עולה, ואילו

ח. קורפו:

ערך המכוניות תמיד יורד.

אני מעמיד להצבעה את הצעה
ח. קורפו. להעמיד את המס על

היו"ר י. קרגמן:

רכב על 2.5% במקום 5%.

ההצעה לא נתקבלה

אני מעמיד להצבעה את ההצעה
המפורטת של חבר הכנסת לבנבראון
הטבלאות שהוא מציע.

היו"ר י. קרגמן:

שפירושה למעשה צימצום המס על רכב לפי

ההצעה לא נתקבלה

תוספת א' - אושרה

תוספת ב'

יש הצעה של חבר-הכנסת פיינרמן,
שבחוספת ב' (סעיף 4) יבוא בסעיף

היו"ר י. קרגמן:

קטן א':

"בנין חקלאי המשמש לענפי
לול ורפת - הסכום בלירות
המתקבל מהכפלת מספר המטרים
המרובעים של כל שטח הרצפות
שבבנין - להוציא מרפפות פחוחות
וגזוזטראות - במקום 3.50 ל"י 1 ל"י.

אני מציע במקום 1.75 ל"י
בלומר מחצית הסכום שהוצע על ידי

י. קרגמן:

הממשלה.

אני מבקש לדחות את זה. אני מוכרח
להחייץ בענין זה עם שר האוצר.

מר נוידורפר:

ע. פיינרמן:
בחוספת ב' סעיף 4 אני מוכן
שיופיע 1.25 במקום 3.50 לירות
אך בכל יתר המקומות יהיה חזאי מן המופיע בטבלה.

היו"ר י. קרגמן:
אני מציע לקבל את ההצעה הזאת.

ע. פיינרמן:
לגבי המטעים אני מציע שהכל יהיה
חצי, למעט הדריים; בהדריים יהיה
15 במקום 45 כי ההדריים הם במשבר נורא.

מר נוידורפר:
ההדריים הם במצב קשה ואולי גם
הרפתות במצב קשה, אני חושב שאחרי
שקיבלנו את התיקון הקודם, אפשר להשאיר גם בהדריים 20 לירות במקום
45 ולא צריך לצמצם יותר.

היו"ר י. קרגמן:
אני מסכם את ההצעה: בחוספת ב'
סעיף 4 יבוא במקום 3.50 לירות -
1.25 לירות; על ההדריים יהיה 20 לירות במקום 45, ולגבי כל היתר -
מחצית מן הסכום שבטבלה.

ההצעה נחקבלה

חוספת ב' נחקבלה

היו"ר י. קרגמן:
ד"ר בדר מציע לגבי שם החוק למחוק
את המילים "הוראת שעה".

ההצעה לא נחקבלה

מ. שחל:
בענין בחי-המלון, אני מבין שהממשלה
רואה הפסד ניכר בהכנסה אם תישאר
ההצעה של 1%. אני מציע לעשות רוויזיה של ההצבעה, אם יש הסכמה להעמיד את
זה על 1.25% במקום 1%. אני חושב שהסיכוי היחיד לפי בחי-המלון הוא,
שנגיע פה להסכמה.

היו"ר י. קרגמן:
הצעה הממשלה היתה 1.7%, והוועדה
החליטה על 1%. מאחר ואין הסכמה,
לא עושים רוויזיה של ההצבעה. יש הסתייגויות של הממשלה.

י. גולן:
הייתי מציע שחיה הסכמה על 1.25%.

היו"ר י. קרגמן:
אם חתיה הסתייגויות, בסוף זה יהיה
1.7%; אם חתיה הסכמה זה ישאר 1.25%.
מאחר ואין הסכמה, נשארת ההחלטה על 1%.

4. צו מס רכוש וקרן פיצויים (שווים של מטעים ושל
קרע חקלאית המשמש לו בחקלאות), חשל"ד-1974

היו"ר י. קרגמן:
(קורא את מכתב שר האוצר מיום 1.5.1974)

לפי בקשת החקלאים נדחה הדיון בענין
זה. עתה הודיע לי חבר-הכנסת פיינרמן, שיש סיכום, ושזה יהיה עכשיו לפי
שנת 1974.

הצו אושר